Diósgyőr, 1923. április 5.

Munkáscsaládból származott, apja vasgyári munkás, forrasztár volt. Fia vasesztergályos szakmát tanult, majd a nagybányai Péch Antal Bányászati és Kohászati Középiskolába járt. 1944 szeptemberében katonai szolgálatra vitték, 1945. áprilisban Rozsnyóról tért haza. 1947-ben szerezte meg a kohótechnikusi oklevelet a Bányász-Kohász és Mélyfuróipari Középiskolában, Diósgyőrött helyezkedett el. Belépett a Szociáldemokrata Pártba, 1948. januárban lett a Magyar Kommunista Párt tagja, majd átigazolták az MDP-be, 1956-ban az MSZMP-be is. Munkahelyén 1952-ig a tüzeléstechnika vezetője volt, majd megbízták a nagyolvasztó gyárrészleg irányításával. 1956-tól a kemenceépítő gyárrészleg vezetője volt, 1959-től főmérnöki beosztásban dolgozott. 1954-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen szerezte meg kohómérnöki oklevelét. 1965. február 1-jétől Diósgyőri Gépgyár vezérigazgatója,majd a fővárosba került, mert 1973. október 1-jén kinevezték a Kohó- és Gépipari Minisztérium államtitkárává, 1978. októbertől egy évig miniszterhelyettes volt. 1979. november 1-jén lett az Országos Mérésügyi Hivatal elnöke, beosztásából 1984. december 31-én nyugdíjazták. 1953. május 17. és 1975. április 11. között országgyűlési képviselő volt; előbb a Magyar Függetlenségi Népfront, majd a Hazafias Népfront Borsod-Abaúj-Zemplén megyei lsitájáról került be a törvényhozásba, 1967. március 19-én Miskolc 6. számú, 1971. április 25-én Borsod-Abaúj-Zemplén megye 3. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot.